

Cihláček

Číslo 1
2021/2022

S MIKROFONEM
V RUCE

POD POKLIČKOU REDAKCE

CHECHTÁNÍ VŠECHNY CHMURY ZAHÁNÍ

NA VÝZVĚDY OD SKLEPA AŽ PO PŮDU

Natálie Medková Kateřina Šemberová Štěpán Marko Lukáš Hrachovina Jiří Mazal jr. Marian Mužík

Pod pokličkou redakce

Milí čtenáři,

máte před sebou nové číslo školního časopisu. Již spoustu let máte možnost začít se do jednotlivých rubrik Cihláčku. Ale víte něco o nás, redaktorech? Možná znáte naše jména, ale zbytek pro vás nejspíše zůstává tajemstvím.

V tomto čísle se dozvíte něco více o našich koníčcích nebo oblíbených předmětech. Také se můžete stát nepřímými aktéry vzniku Cihláčku prostřednictvím komiksu. Není to jednoduchá práce, a proto stále rádi přivítáme posily v našem redakčním týmu.

Snad Vás pobaví také vtipy. Tentokrát se můžete zasmát novinářům.

Pozadu jsme nezůstali ani na internetu. Pokud jste nestihli na internetových stránkách školy sledovat novou rubriku *Na výzvědy od sklepa až po půdu*, přečtěte si naše články v tomto čísle.

Vaše redakce

S mikrofonem v ruce

Tentokrát jsme s mikrofonem v ruce nemuseli chodit daleko. Vyrazili jsme do vlastních řad a ptali jsme se nás, redaktorů Cihláčku. Podívejte se na to, co jsme o sobě prozradili.

Marián Mužík

Odpracoval jsem si sedm tříd.

Už jen rok, abych měl občanku.

Teď makám v osmé.

Co o mně kamarádi říkají: „Mari to nakreslí, Mari se o to postará.“ Dívám se na tebe, Štěpo!

Oblíbené jídlo:
Ochutnám, co mi nabídnete, kromě anglického vánočního pudinku. Brrr!

S mikrofonem v ruce

Kateřina Šemberová

Jakmile jsem se narodila, mamka vykřikla: „Bude to Kateřina.“

Střední škola, už si jdu pro tebe, za 3 roky jsem tam.

Děti + tabule = má vysněná práce.

Au pair mého bratra = moje noční můra 😊, ale bohužel realita.

Hádáme se? Ano.

Vypráví mi vtipy? Ano.

Zdají se mi srandovní? Ne.

Ještěže to mám do školy takový kousek!

S mikrofonom v ruce

Lukáš Hrachovina

Takhle bych vypadal bez vlasů
+ ještě po ránu. No, přímo
příšera z historek

Takhle vypadám já po ránu.

Druhým uchem ven.

Jedním uchem ven.

S mikrofónem v ruce

Štěpán Marko

Do školy chodím už osmdesát měsíců.

A užil jsem si šestnáct měsíců prázdnin.

Cože, už jen čtyři měsíce prázdnin na základní škole!

Zrovna když jsem pracoval na této stránce, rozbil se soubor, na kterém to bylo.

Jsem vážně hodně šikovný. 😊

Já v zoologické zahradě.

PS: Jsem vedle toho slona.

S mikrofonom v ruce

Natálie Medková

Jsem to skutečně já.

Maskování na sto procent.

Můj revír je závodní dráha. Mé tempo je vražedné.

S mikrofónem v ruce

V roce, kdy jsem se
narodil, vzniklo Marvel
studios.

Rád kreslím komiksy.

Překousl jsem
si jazyk, rozbil
hlavu a zlomil
palec. Naštěstí
pořád žiju.

Bez
komiků
by se
mi
zhroutil
celý
svět.

Moje vlasy
vypadají jako
po ránu celý
den.

Do Cihláčku
kreslím komiksy
už asi 3 roky.

Chechtání všechny chmury zahání

Překlep z novin: „Řidič zabořil auto do psíku.“

D. Voltemarová, 5. B

Pesimista: Tahle sklenice je z poloviny prázdná.
Optimista: Sklenice je z poloviny plná.
Novinář: NEBUDETE VĚŘIT, CO JE V TÉTO SKLENICI!

Zdroj: jokojokes.com

Cihláček

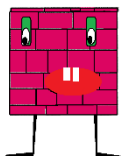
Dejte si
roušku!

A. Ziakas, 5. B

**Náš tisk je skutečně nejvíce nezávislý tisk na světě.
Nezávisí ani na realitě.**

Zdroj: ivtipy.cz

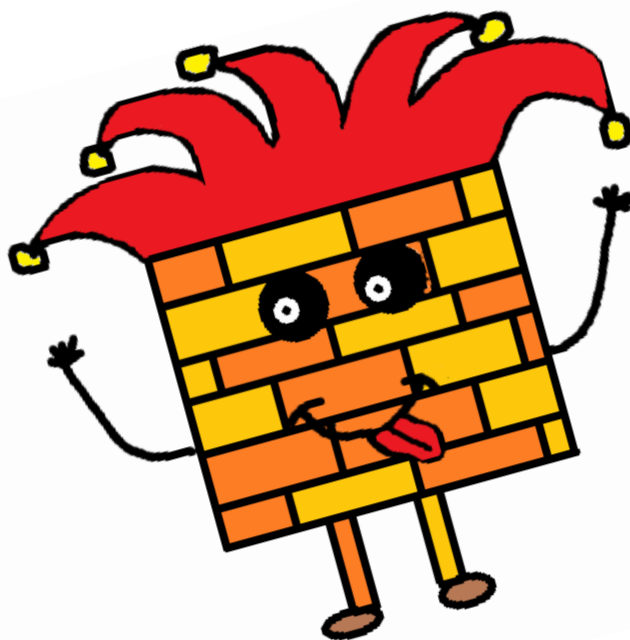
Cihláček

D. Chudoba, 5. B

**Víte, proč Lucifer nepíše články do novin?
Přece: S čerty nejsou žerty.**

Zdroj: ivtipy.cz

P. Tkačíková, 5. B

Na výzvědy od sklepa až po půdu - internetová rubrika

Také tým našeho školního časopisu si již vyzkoušel online redakční práci. A na internetu už zůstaneme. Vznikla nová rubrika. Čtete na internetových stránkách školy: www.zscihelni.cz

Pokud jste to dosud nestihli, začtěte se teď.

Začátek školy

Na začátku školního roku se nabízí otázka: Proč vlastně chodíme do školy? Zeptali jsme se žáků ze 7. A.

Některé odpovědi nás pobavily, ale jde vidět, že to všem i po prázdninách skvěle myslí.

Terka Tesařová

Abychom se neztratili v tomto světě.

Magda Sumková

Abychom nebyli doma a byli s přáteli.

Andrea Hanelová

Protože musíme.

Ondřej Šíma

Abychom měli dobrou práci a hodně peněz.

Karolína Perďochová

Abychom se něco naučili a našli si práci.

Halloween

Konec října náleží tradičnímu americkému svátku. Uhodli jste. Jedná se o Halloween. Ten patří ke známým svátkům. Je to den, kdy se dlabou dýně a děti v Americe chodí na koledu.

My se můžeme jen dohadovat, jestli by u nás v Bruntále někdo otevřel večer a v noci dveře koledníkům, kteří by stáli v chodbě převlečení třeba za upíra.

Většina z nás si alespoň vyzdobí pokoj, ale takový Američan utratí za Halloween v přepočtu celých 3565 Kč.

Na zvyky, které dodržují 31. října, jsme se zeptali žáků naší školy.

Vyzpovídali jsme Tadeáše Veverku z 2. B, který nám řekl, že se jednou převlékl za skeletona. Ještě ve školce.

Klára Dvořáková z 6. A nám prozradila, že si vyzkoušela kostým ducha.

Natka Medková ze 7. A přiznala: „Měla jsem originální kostým. Byla jsem za krvavou roztleskávačku.“

Na výzvědy od sklepa až po půdu - internetová rubrika

Tereza Kutá z 6. A. si na sebe kdysi vzala legrační kostým klauna.

Zašli jsme i do 3. A. a Hanička Kubjátová si s námi popovídala o svém zážitku ze školky. Převlékla se za Popelku.

Sára Čonková z 3.A. si oblékla kočičí kožíšek.

Petr Alidis z 2. B šel za piráta.

Ani naši redaktoři nezůstali pozadu. Katka Šemberová šla za dýni, i když se přiznala, že dýňovou polévku by si nedala.

Squid Game: hra o vše

Každý ví, že období Vánoc je nerozlučně spjato se sledováním pohádek. Dnes si pohádky spojujeme především s pohodovou atmosférou, ale málokdo si již uvědomuje, že pohádky původně vůbec nebyly určeny nejmenším. A to hlavně pro svůj drastický obsah. V současnosti bychom mohli v této souvislosti poukázat na nový seriál Squid Game, jehož existenci v poslední době zaregistroval snad každý. I my, redaktoři Cihláčku, jsme na našich setkáních o tomto fenoménu debatovali. Ne všichni však seriál viděli. Je zaměřený na starší publikum (od 17 let), ale díky svému „hynu“ to zhlédly i mladší věkové kategorie, než na které tento seriál cílí. Seriál je jedna velká hra. Jde o to, že se seznou chudí a zadlužení lidé, aby hráli dětské hry. Kdo vypadne, je „vyřazen“. Prostředí bylo podle nás velice dobře propracované a mělo atmosféru, kterou mít mělo. Příběh přitahuje pozornost diváka a nutí k zamyšlení. Představte si, že by vám nabídli 39 milionů dolarů. Co byste byli ochotni pro ty peníze obětovat? Hlavní představitelé si pro peníze zahráli „hry smrti“. Postavy se v průběhu příběhu vyvíjejí a odhalují se jejich temné stránky.

My jsme si pro vás ještě udělali malý průzkum, abychom zjistili názory ostatních.

V 8. A jsme se zeptali, jak se jim první řada líbila. Vidělo ji čtrnáct lidí. Jedenácti se líbila a třem se nelíbila.

V 7. B seriál zhlédlo celkem deset lidí. Čtyři z nich odpověděli, že se jim líbil, jednomu člověku se naopak seriál nezamlouval vůbec. Zbylí žáci si buď neudělali názor, nebo se ze začátku dívali rádi, ale konec označili za slabší.

Stejnou otázku jsme položili i v 9. B a ti to měli takto: osm lidí to vidělo, jeden se chce podívat, z těch osmi lidí se to čtyřem nelíbilo a čtyři by to zhlédli znovu.

Poslední vyzpovídanou třídou byla 9. C, kde seriál vidělo osm lidí a dalších pět lidí to má v plánu. Z těch, kteří to viděli, polovina řekla, že to je super a druhá půlka, že je to blbost.

Je vidět, že okolo seriálu panují rozporuplné pocity. Každopádně je to téma, o kterém se momentálně všude mluví.

Na výzvědy od sklepa až po půdu - internetová rubrika

Život dětem

Zbývalo jen 70 korun a měli bychom 3000 Kč, ale i tak jsme vybrali celých 2930 Kč. Musíme poděkovat nejen 7. A, která to měla na starost, ale i všem žákům a učitelům, kteří si tyto charitativní předměty organizace Život dětem koupili. V nabídce byly magnetky se zvířátky, záložky do knih, kolíčky a propisky. Tentokrát jsme tím pomáhali dětem, které mají spinální svalovou atrofií. Děkujeme!

Pyžamový den

Ahoj,
já jsem Katka a podělím se s vámi o jeden vtipný příběh, ve kterém hraje hlavní roli jedna moje kámoška.

Jednou nás tak s Natkou Medkovou, Ájou Hanelovou a Milanem Schmidtem napadlo, že bychom se převlékli do pyžama, abychom se v této náročné době i trochu pobavili. Domluvili jsme se a určili den. Bylo to ve středu 24. listopadu. V ten den jsme se ráno nemuseli ani převlíkat z pyžama, mělo to ale háček. Venku byla zima, takže jsme se převlékli do pyžama až před tělocvikem. Ptáte se, jak to, že před tělocvikem? Ono je to tak. Ája se vsadila s druhou kámoškou o stovku, že v tom pyžamu bude cvičit, tedy jestli nechtěla přijít o tu stovku. Musím říct, že paní učitelka byla hodná, že nás v přestrojení cvičit nechala. Po tělocviku jsme se chystali na další hodinu a v tom paní asistentku napadlo: „Co kdybychom poslali fotku naší třídní učitelce.“ Byla zrovna nemocná a my ji chtěli rozveselit. Pak jsme se šli učit a sledovali jsme, jak se na nás učitelé dívají. Jen jsme se smáli.

